

Handi Péter

ÁTHALLÁS

Az agyivillany leoltásakor
a gondolatszünetben
felém merészkednek azok a neszek,
melyeket a fényben nem hallhatok:
a *más-létek* diribdarabjai
áramlanak felém
látszólag céltalanul,
hangjegyt küldi düh és öröm,
s én fülelek, mint reptéri radar
vagy álcázott lehallgatókészülék,
hátha e tántorgó kakofóniából
valami használhatót
horogra kaphatok.

CIGARETTASZÜNET

Alád
föléd
dúcolva a világ.

Állványok ágaskodnak
hosszában-keresztben,
három emelet magasában
közöttük téblábolsz, teszel-veszel,
valamit építesz,
a tervrajz azonban
a láthatatlan iroda falán lóg
egy félkész emeleten,
a huzalok galaktikája
elállja utad,
cementfröccs mordul
könyökcsövekben, szemed előtt
keskeny fémrudak kuszasága,
lent az utcamély egy lyukon felköszön,
kézügybe eső rúdba fogódkodol,
kalapácsütések visszhangjai
harangoznak.

Az itt a bökkenő, hogy
 innen belülről nézve
 a struktúra áttekinthetetlen.
 Nem tudod, miért van kezeden a szerszám,
 s ki adta át.
 Véd a szakszervezet; sisakot rak a fejedre,
 foszforeszkáló mellénybe bújtat,
 korlátért és cigarettaszünetért harcol
 számodra, *az emberlét jelmezeit* intonálja,
 s ha a deszkáról félrelépsz,
 temetésedhez is hozzájárul az alapból.
 De jól élsz, *megélsz* – ez tagadhatatlan.
 Végeredményben
 mi más érdekelhet?
 Meszes létrákról álmodsz éjszaka,
 meg eresztékeken át derengő homályról,
 s nagy néha a borzongtató rémálom: hogy
 valami felépült és bevégeztetett.

Zentai Zoltán

DARVAS FERENC NÉHÁNY OLDALA

Örök barátunkat, Darvas Ferit megismerhettem volna félig hivatalosan is, tanári minőségemben, mint iskolai osztályokat látogató számbűvészt, valószínűleg akkor is eljuttunk volna a mostani kapcsolatunkhoz. De nem így történt. Egy igen szelíd baráti társaságban eltöltött játékos délután során mutatkoztunk be egymásnak. Még a barokchánál is kevesebb kötöttséggel járó alkalmi játékot úztunk. Rajta kívül is voltak ott profi zenészek, de házi muzsikálásra sem vetemedtünk. Olyan volt, mint egy kirándulás, csak éppen lakásban zajlott.

Sárival, a feleségemmel egyszerre ismertük meg Ferit, több dologban mégis a kettőnk külön kapcsolatáról mesélhetek. Ilyen például a sok-sok alkalmi szereplésünk, mondhatni, fellépésünk, köznapi helyzetekben, olyan jelenetekben, amelyeknek bolti eladók, banki alkalmazottak és hasonló ügyintézők a további szereplői. Szándékunk szerint minden megszólalásunk a szerepnek megfelelő, mégis olyan jelleget ölt, mint a *Kopasz énekesnő* kezdőmondatai. Szerencsére nem szoktak hülyének nézni, inkább derülnek ezen a Stan és Pan-szerű két figurán. Mit nem adnék, ha hallottam volna, amint az esetet otthon elmeséli a családjuknak. „Képzeljétek, ma bejött két fickó az üzletbe, és...”

Az esemény persze korábban kezdődik. Tegyük fel: Feri radírt szeretne vásárolni. Telefonál Zentánnak: rájöttem, hogy eddig azért mellőztem a radírt, mert az iskolai szenvedéseimre emlékeztet. A napi munkámban a kottát filctollal from, így minden ja-